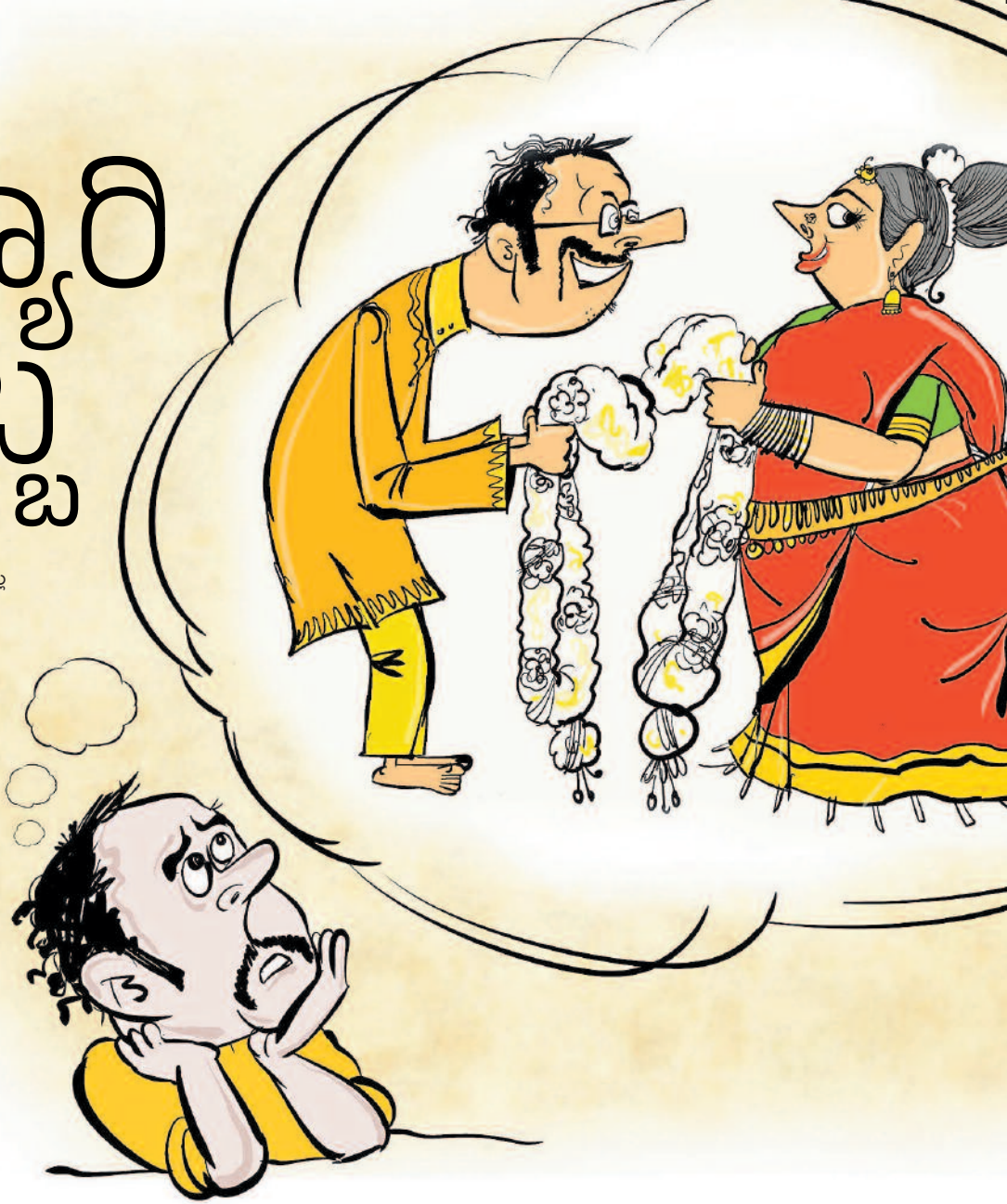

ಮ್ಯಾರಿ ಹಬ್ಬ

■ ಮಣ್ಣೆ ರಾಜು
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಹಬ್ಬಗಳು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ತೆರೆದರೆ ಭಾನುವಾರ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ರಜೆ ದಿನಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಕೆಂಪು ಅಂಕಿಯ ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಚರಣೆಯ ದಿನಗಳೇ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ, ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ, ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದಿಂದ ಮಹನೀಯರ ಜಯಂತಿಯಂತಹ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಯೋಗದ ಆಚರಣೆಗಳು. ಯುಗಾದಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂತಹ ಮನೆ ಹಬ್ಬಗಳು ಹಾಗೂ ಮದುವೆ, ನಾಮಕರಣ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶದಂತಹ ಬಂಧುಬಳಗದ ಸಂಭ್ರಮಗಳು— ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ, ಗಂಡ—ಹೆಂಡತಿಯ ವಿವಾಹ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಬಯಸದಿದ್ದರೂ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಇಂತಹ ಹಬ್ಬಗಳ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳ ಮುಖ ನೋಡದೆ ಆಚರಿಸಿ ಆನಂದಪಡಬೇಕು;

ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಎದುರು ಘನತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವೂ ಸರೀಕರಂತೆ ಬಾಳಬೇಕು.

ಕೇಕ್ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳ ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಆಚರಿಸುವಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಶಂಕ್ರ—ಸುಮಿಯ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಆನಂದವಾಗಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು, ಮೈಸೂರು ಪಾಕ್ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಸಾಬೀತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುಮಿ ಸಂಭ್ರಮಪಟ್ಟು ಗಂಡನ ಪ್ರೀತಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಡುವೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಪತ್ನಿಗೆ ಹೊಸ ಸೀರೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ದೊಡ್ಡ ಗಿಫ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಹೆಂಡತಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳದ ಶಂಕ್ರಿಯ ಪರ್ಸ್ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಮಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಕ್ರ ವಿವಾಹ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ದಿನವನ್ನೇ ಮರೆತು ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಇದಾದ ನಂತರ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾರಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನವನ್ನು ಶಂಕ್ರಿಯೂ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಗಂಡನನ್ನು ಬೈಯುವುದನ್ನು ಸುಮಿಯೂ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗಿದ್ದ ಇವರ ದಾಂಪತ್ಯ ಮೂವತ್ತನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮನ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಆನಂದಿಸುವಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದರು. 'ಮೂವತ್ತನೇ ಆನಂದಿಸುವಷ್ಟು ಅಧ್ಯಾರಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸೋಣ' ಅಂತ ಮಕ್ಕಳು ದುಂಬಾಲುಬಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳು ಕುಣಿದರೂ ಅಂತ ಸುಮಿಯೂ ಕುಣಿಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದಳು. 'ಕೈಕಾಲು ಗಟ್ಟಿ ಇರುವಾಗ, ನೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಕೂದಲು ಉದುರುವ ಮೊದಲೇ ಆಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ... ಹಲ್ಲು